

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4502, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1501).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hans R. Knudsen: Der foreligger fra det udvalg, som nu gennem 21 møder har behandlet de tre lovforslag om indkomstbeskatning af aktieselskaber, om særlig indkomstskat og om personlig skat til kommunen, en meget omfattende og udførlig betænkning, hvis enkeltheder jeg ikke skal opholde mig ved.

Inden jeg på mit partis vegne gennemgår de resultater, der foreligger, i hvert fald de mere afgørende af dem, skal jeg blot til orientering oplyse, at der til hovedlovforslaget, det, der angår selskabsbeskatningen, er stillet ikke færre end 23 ændringsforslag, hvoraf jeg kan anbefale at stemme for de 22. Vi kan stemme for samtlige ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 10, der er stillet af mindretallet, og som jeg senere skal gøre nogle bemærkninger om. Til lovforslaget om særlig indkomstskat foreligger der 9 ændringsforslag, som udelukkende er tiltrådt af flertallet, regeringspartiernes udvalgsmedlemmer, idet de to oppositionspartier ikke vil medvirke til at gennemføre dette lovforslag. Lovforslaget vedrørende personlig skat til kommunen er der enighed om. Der er også enighed om de to mindre ændringsforslag, der foreligger hertil, og som er stillet af indenrigsministeren.

Under udvalgsarbejdet med selskabsbeskatningen har vi med tilfredshed konstateret, at der har været enighed om det, der var lovforslagets grundprincip, nemlig overgangen fra den hidtidige meget komplicerede progressive beskatning af aktieselskaberne til en proportional beskatning med en fast procent. Det var sådan set det, der skulle og burde kunne bære dette skatteforenklingsforslag nogenlunde enstemmigt gennem folketinget. Den daværende finansminister, hr. Kampmann, havde endda efter min mening ved fremsættelsen af lovforslaget strakt sig uhyre langt.

Forslaget imødekommer alle interesser ved at bibeholde den delvise ret til fradrag for betalte skatter. Denne fradragsret var endda nærmest udvidet, idet procenten var forhøjet fra 40 til 50. Efter vor mening er der ikke ret megen logik i en skattefradragsregel og slet ikke, når det drejer sig om selskabsbeskatningen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi hellere havde set skattefradragsreglen helt ophævet og beskatningsprocenten sat tilsvarende lavere og altså lavere end de 44 pct., vi nu er nået til.

Selv denne imødekommenhed over for oppositionen har dog ikke været tilstrækkelig, i hvert fald ikke tilstrækkelig til, at man vil give slip på den gamle bestemmelse om, at beskatningen kun omfatter den del af aktieselskabernes overskud, der overstiger 5 pct. af aktiekapitalen. Det ændringsforslag, der er stillet af de to partier under nr. 10, går ud på, at den proportionale beskatning sættes til de 44 pct., hvad også den højtærede finansministers ændringsforslag går ud på, men i den højtærede finansministers ændringsforslag, ændringsforslag nr. 9, er der ikke regnet med, at 5 pct. af aktiekapitalen skal være skattefri; derimod har ministeren og de tre regeringspartier stillet sig så imødekommende, at man er gået ind for, at beskatningen kun sker af overskuddet, efter at der er fradraget halvdelen af det udbetalte udbytte, dog højst 2½ pct. af den indbetalte aktiekapital. Det er efter, at der er givet et sådant fradrag, at beskatningsprocenten kan foreslås til 44 og endda give nogenlunde det samme provenu, som vi har regnet med hidtil af selskabsbeskatningen. Hvis oppositionens forslag om fradrag af 5 pct. af